

11) Lang rolt, een bol van klank

Johan Andreas dèr Mouw (1863-1919)

Lang rolt, een bol van klank, de knal van 't schot,
bonzend van wand tot wand, 't gebergte rond:
het dier, door 't vals onzichtbare gewond,
kruipt, om de rand, in scheef verlichte grot;

en pijnlijk trekt hij met verbrijzeld bot,
hinkend, een smal rood streepje over de grond;
diep, ver van 't bos, waar hij zijn voedsel vond,
daar gaat hij dood in 't donker; en verrot

Hem, die vol toekomst zwerft door wildernis
van jong gevoel, treft soms, die zeker is
van 't goed gemikte woord, in tere plek:

voor 't ongeluk, dat in zijn leven viel,
vlucht hij naar 't ondergrondse van zijn ziel,
en kan niet meer naar boven; en wordt gek.

Uit: Volledig dichtwerk (1986)

Uitgever: G.A. van Oorschot, Amsterdam

